

คุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

The Life Quality of the Village Security Officers in the Three Southern Provinces

กิตติ ขุนเจริญ / Kitti Khuncharean

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / Kasetsart University, Thailand

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล / Naunjun Tasanachaiikul

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / Kasetsart University, Thailand

E-mail: fsocnjt@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ของจังหวัดปัตตานี ซึ่งสุ่มจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีจำนวน 392 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสัดส่วน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ.05 ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) และระดับคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.27) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) แตกต่างกัน ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ลักษณะการอยู่อาศัย และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ไม่แตกต่างกัน แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) อยู่ในระดับน้อย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, คุณภาพชีวิต, เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน, สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Abstract

This research aims to find out the life quality of the village security officers in the three southern provinces of Thailand. The examples of subjects in this research were 392 village security officers in Pattani province by proportional stratify Random Sampling. The data were analyzed by using statistical method: Frequency, Percentage, Mean, Standard deviation. The hypothesis test method: t-test and One-way ANOVA, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. The statistical level of significance was set at 0.05. The result of this research revealed that level of motivation to be the village security officers was high ($\bar{x} = 3.90$), and level of life quality of those who are the village security officers was medium ($\bar{x} = 3.27$). The hypothesis test revealed

that marriage status is different. The life quality of the village security officers is different. The statistical level of significance at 0.05. Sex, Age, Religion, Income, Career, Level of education, Living condition, and Work experience, the result suggest these personal factors are different. The life quality of the village security officers is no different. The motivation to be the village security officers has a low level of positive relation with their life quality. The statistical level of significance at 0.05.

Keywords: Motivation, Life Quality, Village Security Officers, Three Southern Provinces

บทนำ

การศึกษาคุณภาพชีวิตถือเป็นเรื่องจำเป็นและมีความสำคัญยิ่งต่อประชาชนในทุกประเทศ อันจะเห็นได้จากการกำหนดให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีและมีความสุข มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่ดี (ถวิล ธาราโกชน, 2532) ซึ่งล้วนแต่เป็นการมุ่งส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นทั้งสิ้น สำหรับการศึกษาคุณภาพชีวิตของประเทศไทยในอดีตนั้น ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว โดยคาดหวังว่าจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ปัจจุบันการศึกษาคุณภาพชีวิตของประเทศไทยจึงได้นำเอาเกณฑ์การกำหนดคุณภาพชีวิตตามหลักการของความจำเป็นพื้นฐานมาเป็นเครื่องชี้วัดถึงระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกระดับ (กรมการพัฒนาชุมชน, 2550) ไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไป บุคลากรภาคเอกชน แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆของรัฐ

ชรบ. หรือเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านจัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงฯ เมื่อปี 2551 มีบทบาทในการรักษาความปลอดภัยระดับหมู่บ้านและต่อต้านการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา และการก่อความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่ ข้อมูลในปี 2556 พบว่ามีหน่วย ชรบ. อยู่ในทุกหมู่บ้านในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และนับแต่วันเริ่มเหตุการณ์ 4 มกราคม 2547 จนถึง 31 ธันวาคม 2556 มีจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบทุกประเภทรวม 14,074 ครั้ง จำแนกเป็นผู้เสียชีวิต 5,292 ราย และผู้ได้รับบาดเจ็บ 9,757 ราย ซึ่งจากระยะเวลา 9 ปีที่ผ่านมา เหตุการณ์ความไม่สงบที่พุ่งสูงขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2547 นั้นได้ลดระดับลงอย่างมีนัยสำคัญในกลางปี 2550-2551 สะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันแม้เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) จะตกเป็นเครื่องมือและกลุ่มเป้าหมายหลักในการก่อความไม่สงบในพื้นที่ แต่สมาชิกชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) กลับมีอัตราการเพิ่มของประชากรสูงขึ้นเรื่อยๆ ทั้งที่การปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้านนั้นมีความอันตรายและเสี่ยงสูงต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยในปัจจุบันมีสมาชิกที่เป็นอาสาสมัครทั้งผู้หญิงและผู้ชายรวม 60,000 คน คิดเป็น 56% ของกองกำลังติดอาวุธในพื้นที่ และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นอีกในระยะเวลาอันใกล้

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากเป็นพื้นที่หลักของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบและนับเป็นจังหวัดที่มีการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบสูงสุด และประกอบกับการศึกษาหัวข้อคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่มีผู้ใดเคยทำการศึกษาวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เพื่อนำเอาข้อมูลดังกล่าวไปปรับปรุงและพัฒนาในการปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) กับคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจของบุคคลในการเข้าร่วมเป็นชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) กับคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 18,780 คน ใช้วิธีการคำนวณตัวอย่างตามสูตรของ Yamane ได้ขนาดของตัวอย่างเท่ากับ 392 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratify Random Sampling) (Herman, 1970) ของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในพื้นที่ทั้ง 12 อำเภอของจังหวัดปัตตานี สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA), ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation coefficient) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ.05

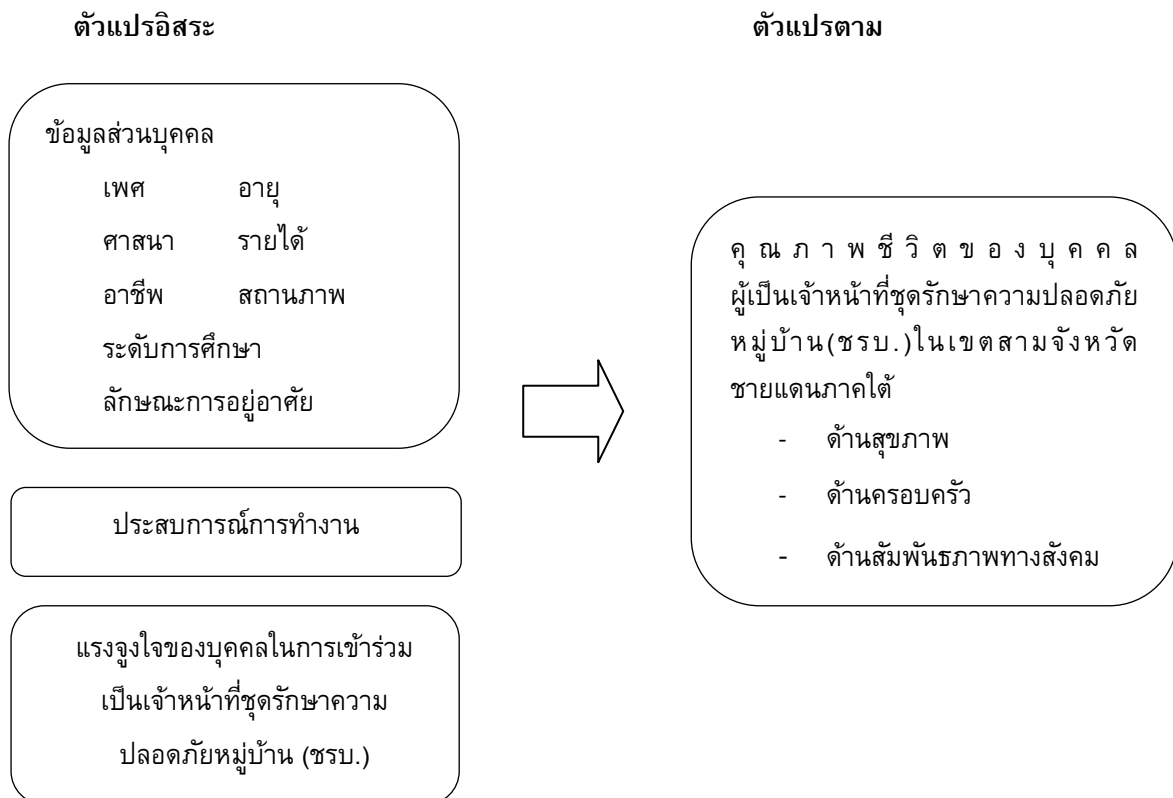
สำหรับพื้นที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่เสี่ยง (สีแดง) ในจังหวัดปัตตานี ได้ประสานงานและขอความอนุเคราะห์เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภอ) ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างเพื่อดำเนินการตอบแบบสอบถาม โดยทำการวิจัยระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2557-เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2558

ตัวแปรการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสและลักษณะการอยู่อาศัย ประสบการณ์การทำงาน และแรงจูงใจของบุคคลในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในบริบทต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบและเกิดแนวคิดในการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.90 เป็นเพศชาย นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 54.30 มีอายุระหว่าง 35-65 ปี ร้อยละ 70.20 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 156 คิดเป็นร้อยละ 39.80 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 33.20 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 72.40 มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.30 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บ้าน ร้อยละ 98.70 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน อยู่ในช่วง 4-7 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.70 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) พบว่ามีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.90) คุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) พบว่า คุณภาพชีวิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.27) และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามพบว่าด้านสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.04) ด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.31) และด้านสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.44) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานพบว่า สถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) แตกต่างกัน ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ลักษณะการอยู่อาศัย และประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ไม่แตกต่างกันแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ในระดับต่ำ ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวอย่างมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เป็นแรงจูงใจที่อยากจะเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้ามาดูแลความปลอดภัยและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ความไม่สงบให้แก่ครอบครัวและประชาชน เพื่อการดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข ผลการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.27) แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) นั้นมุ่งให้ความสำคัญกับส่วนรวม ตระหนักถึงความปลอดภัยของประชาชนและเจ้าหน้าที่ภายในพื้นที่ และเพื่อลดความหวาดระแวงต่อเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นแก่ประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sharma 1988 ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการด้านจิตใจ และด้านสังคมนั้นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการแต่ละบุคคล นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ครอบครัว ลักษณะการอยู่อาศัย ประสบการณ์การทำงาน และแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) กับตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ คุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายได้ว่าเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ที่มีเพศชายมากกว่าเพศหญิงนั้น เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับถือศาสนาอิสลาม ไทยมุสลิมคิดเป็นร้อยละ 90 ไทยพุทธ คิดเป็นร้อยละ 8 ซึ่งโดยหลักปฏิบัติของศาสนาอิสลามนั้น มักจะไม่นิยมนิยมนให้ผู้หญิงมีบทบาทการทำงานนอกบ้าน จึงทำให้จำนวนเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เพศชายมากกว่าเพศหญิง ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา พบว่า เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 178 คน และศาสนาอิสลาม จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่นั้นราษฎรทั้งสองศาสนามีความร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อมุ่งหวังให้พื้นที่เกิดความสงบสุขและปลอดภัยจากเหตุการณ์ความไม่สงบ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ซึ่งหมายความว่า เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ที่ยังมีระดับแรงจูงใจสูงเท่าใด ก็ยังมีคุณภาพชีวิตสูงมากขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีรายได้ส่วนใหญ่เริ่มต้นเพียง 5,000 บาทต่อเดือนเท่านั้น ข้อมูลในเรื่องค่าตอบแทนจากการเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ หรือแม้แต่หลักประกันความปลอดภัยในชีวิตจากองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐใดๆเลย ทั้งที่การปฏิบัติหน้าที่ต้องอาศัยความอดทน กล้าเสี่ยง และมีความเสียสละเป็นอย่างยิ่ง ทั้งยังอันตรายและมีความเสี่ยงในชีวิตและทรัพย์สิน แต่กลับถูกภาครัฐทอดทิ้งและดูแลไม่ทั่วถึง

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
เพศ	0.305		✓
ศาสนา	0.149		✓
อายุ	0.144		✓
อาชีพ	0.146		✓
ระดับการศึกษา	0.311		✓
สถานภาพสมรส	0.014	✓	
รายได้ครอบครัว	0.106		✓
ลักษณะการอยู่อาศัย	0.991		✓
ประสบการณ์ทำงาน	0.311		✓
ระดับแรงจูงใจ	0.001	✓	
คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ	0.000	✓	
คุณภาพชีวิตด้านครอบครัว	0.000	✓	
คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม	0.000	✓	

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจ ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ระดับแรงจูงใจที่เป็นอุปสรรค คือ ในขณะที่ท่านปฏิบัติหน้าที่ได้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ ท่านจะเผชิญหน้ากับเหตุการณ์นั้นทันทีมากกว่าหลบหนี ($\bar{x} = 3.66$) เนื่องจากเจ้าหน้าที่บางรายเพิ่มเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ยังขาดประสบการณ์กับการเผชิญหน้ากับเหตุการณ์

ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้หน่วยทหารเฉพาะกิจที่ประจำอยู่ในพื้นที่ เห็นควรมีการฝึกอบรมในหลักสูตรการใช้อาวุธปืนในระยะประชิด โดยกำหนดลงในแผนปฏิบัติการสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ประจำเดือน เดือนละ 1 ครั้งพร้อมทั้งการอบรมการดูแลอาวุธปืนสำหรับการเก็บรักษาและการดูแลหลังจากการใช้งาน เพื่อความเชี่ยวชาญและความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบอีกว่า การเข้าเวรยามเป็นประจำทำให้สุขภาพกายของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ทрудโทรม ($\bar{x} = 2.80$) เนื่องจากการเข้าเวรยามต้องเข้าในยามวิกาล ช่วงเวลา 20.00-23.00 น. ทำให้สุขภาพกายของเจ้าหน้าที่ฯ ทрудโทรม

ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้หน่วยงานรัฐหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น กรมการปกครองท้องถิ่น กำหนด ผู้ใหญ่บ้านดำเนินการจัดเวรยาม โดยจัดให้เจ้าหน้าที่ฯ แต่ละท่าน อยู่เวรยามเพียงแค่ 2 วันต่อสัปดาห์ เพื่อลดผลกระทบกับสุขภาพกายของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) อยู่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.27) แสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ เช่น ค่าตอบแทน เงินเสี่ยงภัยรายเดือน สวัสดิการทางสังคม ประเพณีการรักษาพยาบาลจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ยังคงไม่ได้รับการดูแลจากกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และ

ประกอบกับปัจจุบันเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ยังคงมีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ให้อยู่ในระดับดีนั้น กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยทหารฝ่ายความมั่นคงเห็นควรส่งเสริมค่าตอบแทน และหลักประกันด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการเพิ่มเงินค่าเสี่ยงภัยมากกว่าเดิม และควรส่งเสริมสวัสดิการด้านต่างๆ เช่น ด้านการรักษาพยาบาล กรณีได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ทุนการศึกษาบุตร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สนใจทำการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมตัวแปรในการศึกษา เช่น ความผูกพันในการทำงาน ขวัญและกำลังใจในการทำงาน ประสิทธิภาพในการทำงาน
2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการวิจัยเป็นสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อทำการศึกษารื่องของระดับแรงจูงใจและคุณภาพชีวิตของบุคคลผู้เป็นชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ ชูชีพ. 2551. **คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในจังหวัดชายแดนภาคใต้**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- กรมพัฒนาชุมชน. 2550. **รายงานคุณภาพชีวิตคนชนบทไทยจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานปี 2550**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บีทีเอส เพรส.
- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. 2552. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 17 (ปรับปรุงแก้ไข). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2556. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประณีต อินทรประสิทธิ์. 2552. **คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมบัญชีกลางในส่วนกลาง**. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศรีสุตา มีชานัญ และสมชาย ลักษณะนุรักษ์. 2552. **คุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2555. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (2555-2559)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- Herman, J. 1970. **A Questionnaire Measure for Achievement Motivation**. New Jersey: Prentice-Hall.
- McClelland, D. 1961. **The Achievement Motive**. New York: Prentice-Hall.
- Sharma, R. 1988. **Population, Resources Environment and Quality of life. Handbook of Pedagogical Aspects and Knowledge Base of Population Education. Second Edition**. Delhi: Dhampat Rai & Son Education.
- The WHOQOL Group. 1996. **What Quality of Life**. Hague: World Health Forum.